

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Kateřinou Štěpánovou, Ph.D., ve věci

žalobce: O. N.
právně zastoupen Mgr. Petrem Miketou, advokátem
sídlem Jaklovecká 18, 710 00 Ostrava – Slezská Ostrava

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2023, č. j. MPSV-2023/137003-923,
ve věci nároku na průkazu osoby se zdravotním postižením,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanoveného zástupce žalobce Mgr. Petra Mikety, advokáta, sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava, **se určuje** částkou ve výši 4 719 Kč a bude mu vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Specifikace věci

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví specifikovaného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Ostravě ze dne 14. 2. 2022 (dále též jen „správní orgán prvního stupně“ a „prvostupňové rozhodnutí“), na jehož základě byla zamítnuta žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením dle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“).
2. V konkrétnostech se žalobce domáhal změny nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z dosavadního průkazu označeného symbolem „ZTP“ na průkaz označený symbolem „ZTP/P“.

II. Skutková zjištění vycházející z obsahu správních spisů

3. Žalobci byl v roce 2014 přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ dle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek.
4. Od prosince roku 2016 přináležel žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (dále pro zjednodušení i jen „průkaz ZTP“) s platností trvale dle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek.
5. Dne 12. 12. 2022 žalobce požádal o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením z dosavadního průkazu označeného symbolem „ZTP“ na průkaz se symbolem „ZTP/P“ dle § 34 odst. 4 zákona o poskytování dávek s odůvodněním, že bude používat invalidní vozík.
6. Dne 11. 1. 2023 byl vypracován posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen „OSSZ“) Ostrava, podle něhož je žalobce osobou s těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek, přičemž se jedná o zdravotní stav uvedený v odstavci 2 písm. f) přílohy č. 4 k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále též jen „prováděcí vyhláška“). Platnost posudku byla stanovena trvale. Rozhodující příčinou byla u posuzovaného shledána „polymorbidita, polyartróza – vertebrogenní algický syndrom plurisegmentální zvláště LS páteře při degenerativních změnách sloupce páteřního středně těžká polyneuropatie DKK“.
7. Na podkladě citovaného posudku vydal správní orgán prvního stupně dne 14. 2. 2023 rozhodnutí, jímž zamítl žádost žalobce o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením.
8. Prvostupňové rozhodnutí bylo napadeno odvoláním poukazujícím na neutěšený zdravotní stav žalobce.
9. Žalovaný zadal posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky, pracoviště Ostrava, (dále též jen „PK MPSV Ostrava“) zpracování posudku, jež ve svém

zhodnocení ze dne 25. 5. 2023 uzavřela, že se jedná o osobu se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek, přičemž se jedná o zdravotní stav uvedený v bodě 1 písm. d) přílohy č. 4 k prováděcí vyhlášce.

10. Žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím dne 26. 6. 2023, v němž zrekapituloval dosavadní průběh řízení a závěry PK MPSV Ostrava považoval za úplné a přesvědčivé. Žalovaný mj. dospěl k závěru, že zdravotní postižení žalobce odůvodňuje přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením označeného symbolem „TP“. Vzhledem k tomu, že správní řízení bylo zahájeno k žádosti o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vyššího typu, nelze rozhodnout v neprospěch žadatele, tedy o snížení stupně průkazu osoby se zdravotním postižením nebo o zániku jeho nároku, neboť by tím byl překročen rámec řízení. Žalovaný tak žádost o změnu nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením na průkaz vyššího stupně zamítl.

III. Obsah žaloby

11. Žalobou a jejím doplněním má žalobce napadené za nezákonné, přičemž poukazuje na rozdílné závěry posudkových lékařů přijaté při předchozích posouzeních zdravotního stavu žalobce.
12. V napadeném rozhodnutí dle žalobce absentuje dostatečné odůvodnění přijetí odlišného závěru ze strany PK MPSV Ostrava oproti předchozím závěrům posudkového lékaře OSSZ Ostrava.
13. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný po podrobné rekapitulaci dosavadního řízení sdělil, že nemá pochybnosti o odborném posouzení zdravotního stavu žalobce. Dle žalovaného je v souzené věci posudek PK MPSV Ostrava adekvátním podkladem pro rozhodnutí.
15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Jednání soudu

16. U jednání konaného dne 21. 11. 2023 strany setrvaly na svých procesních stanoviscích.
17. Žalobce namítl, že z posudku PK MPSV není patrné, zda komise žalobce zhlédla či zda vychází pouze z osobního setkání s žalobcem. Poukázal na prohlubující se postižení dolních končetin a skutečnost, že mu v nedávné době byl lékařem přiznán nárok na invalidní vozík, přičemž napadené rozhodnutí jeho zdravotnímu stavu neodpovídá. V posudku PK MPSV Ostrava spatřuje nedostatečné vysvětlení rozdílného posudkového závěru oproti posudkovému lékaři OSSZ Ostrava, jakož i oproti závěrům z roku 2017, a to navíc za situaci, kdy objektivně dochází ke zhoršování zdravotního stavu žalobce a tento považoval přiznání průkazu se symbolem „ZTP/P“. Žalobce navrhl zpracování znaleckého posudku. Žalobce

se neztotožnil se závěrem o posudkovém omylu. Skutečnost, že byl žalobci přiznán nárok na invalidní vozík a že dochází ke zhoršování jeho zdravotního stavu není reflektována v závěrech žalovaného.

18. Žalovaný posudek PK MPSV Ostrava považoval za úplný a přesvědčivý podklad pro vydání napadeného rozhodnutí. Z úřední činnosti je mu známo, že žalobce opakovaně navštěvuje posudkovou komisi, přičemž je plně kompetentní k vyřizování svých úředních záležitostí a ke komisi a k žalovanému dochází pouze s oporou dvou francouzských holí; žalobce též cestuje vlakem, autobusem, letadlem. Posudková komise, potažmo žalovaný, řádně vypořádali přijetí odlišného posudkového závěru oproti lékaři OSSZ. Žalovaný poukázal na závěry EMG vyšetření z února 2023, přičemž má za to, že dolní končetiny žalobce plní opornou funkci s opěrnými pomůckami, a nejedná se tedy o osobu s těžkým funkčním postižením pohyblivostí odkázanou pouze na invalidní vozík. Žalovaný připomněl, že žalobci v době podání žádosti náležel průkaz „ZTP“ a tento náleží i nadále. Otázka snížení či odnětí průkazu osoby se zdravotním postižením bude předmětem jiného řízení.

VI. Posouzení věci krajským soudem

19. Krajský soud shledal žalobu přípustnou, podanou oprávněnou osobou [§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a včasnou (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). V přezkumném řízení soudním je soud povinen zkoumat, zda vydané rozhodnutí je zákonné a bezvadné. Při přezkumu přitom respektuje vymezené žalobní body (§ 75 odst. 2 věta první zákona s.ř.s.).
20. Žaloba není důvodná.
21. Předmětem soudního přezkumu je správní rozhodnutí žalovaného, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o vyšší stupeň průkazu osoby se zdravotním postižením (oproti dosavadnímu průkazu označeného symbolem „ZTP“ žalobce žádal průkaz s označením „ZTP/P“). Lékař OSSZ Ostrava dospěl k závěru, že žalobci přináleží nárok na průkaz označený symbolem „ZTP“, přičemž PK MPSV dovodila, že zdravotní postižení žalobce odůvodňuje nárok na průkaz označený symbolem „TP“. S ohledem na předmět řízení nemohlo být rozhodnuto v neprospěch žalobce, napadeným rozhodnutím mu proto nebyl snížen stupeň jeho nároku, resp. průkazu, jeho žádost byla „toliko“ zamítnuta. Žalobce má napadené rozhodnutí za nezákonné, přičemž se domnívá, že v napadeném rozhodnutí nebyl náležitě odůvodněn rozkol mezi závěry jednotlivých posudků, resp. nebylo přihlédnuto k jeho zhoršujícímu se zdravotnímu stavu, na jehož podkladě mu byl přiznán ošetřujícím lékařem nárok na invalidní vozík.
22. Krajský soud úvodem svého posouzení připomíná relevantní právní úpravu podloženou judikaturními závěry.
23. Nárok na průkaz „TP“, „ZTP“ či „ZTP/P“ se podle § 34 odst. 2, 3 a 4 zákona o poskytování dávek odvíjí od závažnosti funkčního postižení pohyblivosti nebo orientace. Posouzení míry pohyblivosti a orientace je otázkou odbornou, medicínskou, kterou si správní soud nemůže učinit sám, ale vychází především z odborného lékařského posouzení,

které pro účely správního řízení o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením provádějí okresní správy sociálního zabezpečení a pro účely odvolacího řízení správního žalovaný, který za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise [§ 8 odst. 1 písm. e) a § 4 odst. 2 zákona číslo 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení].

24. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení. Postup posudkového orgánu předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudky OSSZ a PK MPSV hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad stanovených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Správním soudům zásadně nepřísluší hodnotit odborné lékařské (posudkové) závěry, ale hodnotí, zda posudky splňují požadavek úplnosti a přesvědčivosti, zejména jestli se vypořádávají se všemi rozhodujícími skutečnostmi, včetně těch, jež namítá posuzovaný a zda je z nich zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace. Posudkový závěr musí být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý a srozumitelný, a to i pro správní soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti.
25. V přezkoumávané věci není mezi účastníky sporné, že žalobce trpí řadou nemocí ovlivňujících zejména jeho pohyblivost. Sporné je, zda se v případě žalobce jedná „ještě“ o středně těžké funkční postižení pohyblivosti (podmínka nároku na průkaz „TP“), jak dovodila PK MPSV Ostrava v posudku ze dne 25. 5. 2023, nebo o těžké funkční postižení (podmínka nároku na průkaz „ZTP“), jak uzavřel posudkový lékař OSSZ Ostrava dne 11. 1. 2023 (resp. jak bylo uzavřeno v řízení vedeném v roce 2016-2017), či dokonce zda se jedná o zvlášť těžké nebo úplné funkční postižení, jak se domnívá žalobce, to vše ve smyslu § 34 odst. 2, 3 a 4 zákona o poskytování dávek.
26. Z porovnání tří definic týkajících se pohyblivosti (středně těžké funkční postižení *vs.* těžké funkční postižení *vs.* zvlášť těžké či úplné postižení) vyplývá, že všechny stupně jsou vymezeny podobným způsobem. Ve všech případech naplňuje daný stupeň postižení pohyblivosti stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí (v případě průkazu „ZTP/P“ se značnými obtížemi či vůbec), liší se však v dopadech postižení na pohyb v exteriéru. Zatímco osoba se středně těžkým postižením pohyblivosti je v exteriéru „schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu“, tak osoba s těžkým funkčním postižením je v exteriéru „schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti“, osoba se zvlášť těžkým či úplným postižením „není schopna samostatné chůze“ a „pohyb je možný zpravidla jen na invalidním vozíku“. Uvedené stupně funkčního postižení pohyblivosti je pak třeba vykládat prostřednictvím zdravotních omezení uvedených v příloze číslo 4 prováděcí vyhlášky.
27. V přezkoumávané věci posoudila posudková komise žalovaného zdravotní postižení žalobce podle bodu 1 písm. d) prováděcí vyhlášky jako „středně těžké omezení funkce dvou končetin“. Takové posouzení se krajskému soudu nejeví jako zjevně nesprávné. Komise zdravotní stav žalobce posoudila na podkladě úplné zdravotnické dokumentace a lékařských zpráv doložených žalobcem (a to včetně lékařských zpráv vypracovaných po vydání prvostupňového rozhodnutí – například zpráva plicního lékaře ze dne 3. 4. 2023, psychiatra ze dne 13. 4. 2023, očního lékaře ze dne 3. 5. 2023, a zejména pak neurologa ze dne 25. 4.

2023 a neurologické ambulance EMG ze dne 24. 2. 2023), přičemž žalobce nikterak nesporeoval zahrnutí veškerých lékařských zpráv do posudku PK MPSV Ostrava či tam přítomný diagnostický souhrn.

28. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považovala PK MPSV Ostrava, potažmo žalovaný, „vertebrogenní algický syndrom plurisegmentální zvláště levé strany páteře při degenerativních změnách, coxathrose bill. gr. II“. Posudková komise zdůraznila výsledky EMG vyšetření ze dne 24. 2. 2023 (realizovaného po datu vydání prvostupňového rozhodnutí), která neprokázalo kořenovou lézi L5 vlevo, naopak prokázalo senzomotorickou polyneuropatii DKK středně těžkou.
29. Posudková komise vyhodnotila, že se u žalobce nejedná o anatomickou či funkční ztrátu končetin, ani o omezení funkce dvou končetin, ani o postižení páteře provázené těžkými parézami DKK ani o těžké postižení pohyblivosti či celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních postiženích; komise usoudila, že se u žalobce nejedná o anatomické ztráty dolních ani horních končetin, nejedná se o funkční ztrátu DKK se ztrátou opětných funkcí, ani o multiorgánové selhávání dvou a více orgánů, jak to vyžaduje přiznání nárok pro vyšší stupeň průkazu.
30. Posudková komise krom již výše uvedeného odůvodnění (viz body 29 a 30 tohoto rozsudku) podpořila svůj závěr „v neprospěch“ žalobce nesprávným posudkovým závěrem OSSZ, který nevycházel ze správné aplikace posudkových kritérií. Dle komise funkční nález učiněný na podkladě zdravotnické dokumentace nelze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti nebo orientace na úrovni těžkého nebo zvláště těžkého postižení pohyblivosti. Přijatý funkční nález nezakládá medicínský důvod k přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením II. nebo III. stupně, tedy „ZTP“ či „ZTP/P“. Komise uzavřela, že funkčně neodpovídá nález ani srovnatelně legislativním kritériím, které zdůvodňují přiznání vyššího stupně průkazu. Funkční dopad odůvodňuje přiznání průkazu stupně prvního.
31. Komise v posudku zmiňuje i návštěvu žalobce na svém pracovišti dne 10. 5. 2023, z níž mj. vyplynulo, že žalobce „verbálně komunikoval, bez potíží, bez kompenzačních pomůcek (...), pohyboval se s oporou dvou francouzských holí i v místnosti, odložil je po usednutí, byl schopen chůze s kompenzačními pomůckami a ujde 200 m“. K tomuto krajský soud uvádí, že nerozumí námitce žalobce tvrdící, že „z posudku PK MPSV není patrné, zda komise žalobce zhlédla či zda vychází pouze z osobního setkání s žalobcem“ (krajský soud nepřehlédl, že tato námitka poprvé zaznívá až u jednání soudu, vznesená je tedy až po marném uplynutí lhůty pro formulaci žalobních bodů). Z posudku ze dne 25. 5. 2023 je jednoznačně patrné, že jednání komise proběhlo bez osobní přítomnosti žalobce, za přítomnosti předsedy posudkové komise, lékaře s odborností ortopedie a tajemníka komise, přičemž je v posudku toliko konstatováno, kdy a jakou formou žalobce dne 10. 5. 2023 navštívil (bez předvolání) posudkovou komisi. Soud toliko nad rámec vypořádání žalobních bodů konstatuje, že na tento způsob jednání žalobce s žalovaným (četné návštěvy realizované i bez předvolání) poukazoval i žalovaný ve svých přednesech u ústního jednání soudu. Pokud komise popsala ve svém posudku příchod žalobce co do jeho mobility jako chůzi o dvou francouzských holích, jedná se o prostý záznam jeho příchodu, nikoliv o vyšetření žalobce. Krajský soud je přesvědčen, že způsob příchodu určité osoby (tedy otázky, zda se pohybuje na invalidním vozíku, s oporou dvou francouzských holí či bez kompenzačních pomůcek)

je věrohodně schopen zaznamenat i laik a není k němu zapotřebí odborného vzdělání. Ostatně mobilita žalobce s oporou dvou francouzských holí je konstatována i neurologem ve vyšetření ze dne 25. 4. 2023. Pokud pak měla uvedená námitka cílit na absenci osobního vyšetření žalobce, pak krajský soud dodává, že dle právní úpravy i ustálené judikatury úkolem posudkové komise není provádět primární klinická vyšetření. Pokud komise považovala podkladovou medicínskou dokumentaci za dostačující, nepochybila, pokud nepovažovala přítomnost posuzovaného a jeho osobní vyšetření za klíčové.

32. Komise tedy odkazem na zdravotnickou dokumentaci žalobce a lékařské nálezy (zpracované po datu vydání prvostupňového rozhodnutí – zejména vyšetření EMG ze dne 24. 2. 2023 a neurologa ze dne 25. 4. 2023) zdůvodnila, proč považuje posudková kritéria u předchozích posudkových závěrů za chybně aplikovaná. Svůj závěr podpořila i úvahou o funkčních dopadech postižení žalobce na jeho pohyblivost, a to ve spojení s legislativními kritérii vymezenými v § 34 odst. 2 až 4 ve spojení s přílohou 4 prováděcí vyhlášky; komise neopomněla ani aplikaci principu srovnatelnosti. Posudek PK MPSV, byť by si krajský soud dovedl představit i jeho robustněji odůvodnění, lze tak považovat v tomto ohledu za dostačující.
33. Nelze též zcela odhlédnout od toho, že o případné „změně k horšímu“ oproti stávajícímu stavu (tedy snížení nadále přiznaného nároku na průkaz „ZTP“) napadeným rozhodnutím nikterak nedošlo. Dopad do veřejných subjektivních práv žalobce v důsledku změny přiznaného nároku by tak mohl nastat až v případném řízení o snížení či odnětí nároku na průkaz „ZTP“, v němž ovšem bude zdravotní stav žalobce opětovně hodnocen posudkovými lékaři. Napadeným rozhodnutím tedy nedošlo k zásahu do práv žalobce, přičemž žaloba neobsahuje takové body, které by celistvost a přesvědčivost posudku PK MPSV zpochybňovaly.
34. Krajský soud uzavírá, že závěr PK MPSV, resp. žalovaného, akcentující fakt, že u žalobce nebyla prokázána kořenová léze L5 vlevo, avšak byla prokázána senzomotorická polyneuropatie dolních končetin středně těžká, tedy necitlivost dolních končetin, což není anatomickou ani funkční ztrátou končetin, a jeho dolní končetiny plní opornou funkci s opěrnými pomůckami, obstojí.
35. Pro úplnost možno zdůraznit, že posudkový závěr v řízení o nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením přináleží učinit toliko posudkovým lékařům, nikoliv žalobci či jinému („neposudkovému“) lékaři, byť specialistovi v určitém oboru. To, že byl žalobci přiznán nárok na invalidní vozík, nemůže být bez dalšího důvodem pro změnu/navýšení jeho dosavadního nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením. Podpůrně v této souvislosti soud poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. 4 Ads 50/2012–22, přijatý ve věci invalidního důchodu, který je aplikovatelný i v posuzované kauze. Podle zmíněného rozhodnutí „soudní znalec, který není znalcem z oboru posudkového lékařství, nedisponuje odbornou kompetencí k posouzení poklesu pracovní schopnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě“. Jinými slovy, posudkové závěry pro účely rozhodování o invalidním důchodu/nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením, jsou oprávněny činit toliko posudkové komise.

36. Odůvodnění posudkového závěru, jakož i konečného napadeného rozhodnutí tak podle přesvědčení krajského soudu ob stojí, přičemž žalobce ani v průběhu soudního řízení nedoložil nic, čím by závěry přijaté v průběhu správního řízení zpochybnil či vyvrátil. Krajský soud na základě zhodnocení napadeného rozhodnutí žalovaného, jakož i posudku PK MPSV Ostrava, z něhož žalovaný při svém rozhodování vycházel, dospěl k závěru, že požadavky na úplnost a přesvědčivost posudku, byly v daném případě naplněny. Odborné informace plynoucí ze zdravotní dokumentace žalobce byly v posuzovaném případě posudkovou komisí srozumitelně a komplexně vysvětleny, v posudku je popsáno, co přesně vyšetření ukázala, a závěry posudkové komise o tom, že žalobce nemá těžké, zvláště těžké či úplné omezení v oblasti pohyblivosti a že by funkční omezení vyplývající ze zjištěného zdravotního stavu dosahovalo těžkého, zvláště těžkého či úplného funkčního omezení pohyblivosti nebo orientace v rozsahu daném platnou právní normou, jsou dostačujícím způsobem odůvodněné. Soud proto také považoval za nadbytečný žalobcem navrhovaný důkaz znaleckým posudkem. Jestliže ze závěru PK MPSV Ostrava plyne, že ke dni 1. 12. 2022, jakož i ke dni vydání napadeného rozhodnutí a nadále, byl žalobce osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu zákona o poskytování dávek a prováděcí vyhlášky, je rozhodnutí žalovaného, jímž zamítl žádost žalobce o změnu nároku žalobce na průkaz osoby se zdravotním postižením z dosavadního průkazu „ZTP“ na žádaný průkaz „ZTP/P“ a ponechal žalobci průkaz „ZTP“, věcně správné.

VI. Závěr a náklady řízení

37. Na základě výše uvedeného soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud proto žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.
39. Žalobci byl ustanoven k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s.ř.s. zástupce z řad advokátů Mgr. Petr Miketa, jehož odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud zástupci žalobce přiznal odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 3 000 Kč, a to za tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, doplnění žaloby, účast u jednání soudu) podle § 9 odst. 2 advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupci žalobce paušální náhradu hotových výdajů za tři úkony právní služby ve výši 900 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů byla navýšena o daň z přidané hodnoty v zákonné výši, celkem činí 4 719 Kč a bude zástupci žalobce vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci rozsudku

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 21. listopadu 2023

JUDr. Kateřina Štěpánová, Ph.D.
samosoudkyně